

sygn. akt IC 451/14

Dnia 27 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Paweł Poręba

Protokolant : sekr.sąd. Jolanta Furman

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko **Bankowi (...) S.A. I Oddział w N.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki A. P. (1) na rzecz strony pozwanej Banku (...) S.A. I Oddział w N. kwotę 3.617,00zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt IC 451/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 27 listopada 2014 roku

Powódka A. P. (1) wystąpiła (k. 32 w zw. z k. 18) z powództwem skierowanym przeciwko Bankowi (...) SA I Oddział w N. o zapłatę kwoty 90000 zł stanowiącej równowartość kwoty 30 000 USD.

Uzasadniając żądanie powódka twierdziła (k. 32, 18,48), iż prowadziła w pozwanym banku czynności bankowe od 1994 roku inwestując kwotę 100 000 dolarów amerykańskich, w wyniku których utraciła do 2011 roku kwotę dochodzoną pozwem. W ocenie powódki została ona oszukana a odpowiedzialność za utratę tej kwoty ponosi bank, który dysponował ulokowanymi pieniędzmi wbrew jej woli i nie był należycie kontrolowany.

Strona pozwana Bank (...) SA I Oddział w N. wniosła (k. 59-61) o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Strona pozwana przyznała wykonywanie operacji rachunkowych na zlecenie powódki. Wszelkie operacje bankowe były wykonywane jednak jej zdaniem wyłącznie na podstawie dyspozycji powódki. Powódka dokonywała przewalutowań posiadanych środków pieniężnych a strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności za stratę wynikłą z podejmowanych operacji i różnic kursowych.

Na wypadek nieuwzględnienia powyższej argumentacji strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia (k. 92-93) zgłoszonego roszczenia wymagalnego od 08 sierpnia 1997 roku, w związku z rachunkiem lokaty terminowej nr (...) prowadzonym w pozwanym banku założonym dnia 08 sierpnia 1994 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. P. (2) w dniu 08 sierpnia 1994 roku wpłaciła 100 000 dolarów amerykańskich na rachunek walutowy w pozwanym Banku (...) SA I Oddział w N. i założyła lokatę terminową.

Lokaty powódka następnie przedłużała wydając dyspozycje do maja 2003 roku w taki sposób, że kapitał 100 000 USD był lokowany, natomiast wypłacane były odsetki.

Dowód: / potwierdzenie przyjęcia lokaty terminowej z dnia 08 sierpnia 1994 roku – k.64; historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 1999 – 18 lipca 2003 – k.65-67; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

W dniu 12 maja 2003 roku powódka wypłaciła kwotę 100.000 USD i całą kwotę wpłaciła na fundusz (...) tzw. obligacji dolarowych. Nastąpiło to w drodze tzw. „przekazu oddziałowego”. Przesunięcie środków pieniężnych na fundusz było bezterminowe.

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 1999 – 18 lipca 2003 – k.65-67; potwierdzenie operacji – k.148; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

W kolejnych latach, tj. między majem 2003 roku a październikiem 2006 roku powódka dokonywała wykupów z funduszu obligacji dolarowych i przesuwiała też w dniu 24 listopada 2005 roku część środków z funduszu obligacji dolarowych na fundusz zrównoważony rynku amerykańskiego.

Łącznie do dnia 28 listopada 2005 roku powódka odkupiła jednostki uczestnictwa z funduszu obligacji dolarowych na kwotę łączną 16.362,23 dolarów amerykańskich na rachunek bieżący.

W dniu 25 października 2006 roku powódka odkupiła wszystkie posiadane jednostki uczestnictwa w funduszu uzyskując kwotę 91 473,33 USD.

W sumie między 12 maja 2003 roku a 25 października 2006 roku lokując środki na Funduszu P. powódka zarobiła 7 835,56 USD.

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.68-69, 201-208, historia obrotów konta na rachunku P., k. 195-200; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

Środki w kwocie 91 473,33 USD pochodzące z odkupienia jednostek uczestnictwa w Funduszu P. trafiły na rachunek bieżący Banku (...) SA I Oddział w N..

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.68-69, 201-208; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

Od 25 października 2006 roku przez okres do lutego 2008 roku, pieniądze były przesuwane przez powódkę na lokaty terminowe trzymiesięczne. Przez ten okres powódka pobierała odsetki, a na lokacie spoczywała kwota 90 000 USD.

Środki pieniężne w dolarach amerykańskich A. P. (1) przechowywała na koncie walutowym do lutego 2008 roku.

W dniu 01 lutego 2008 roku powódka otworzyła ponownie konto walutowe na kwotę 90 000 dolarów amerykańskich.

W dniu 11 lutego 2008 roku powódka przewalutowała dolary na złotówki uzyskując kwotę 222 750 zł. Wymiana nastąpiła według korzystniejszego, tzw. negocjowanego kursu.

Z sumy uzyskanej z przewalutowania powódka kwotę 210 000 zł umieściła na lokacie złotówkowej negocjowanej na okres jednego roku. Resztę, tj. kwotę 12 750 złotych powódka wybrała.

Po roku środki z lokaty zostały zdeponowane na rachunku bieżącym powódki w złotych w kwocie kapitału 210 000 zł oraz odsetek 2 628,25 zł.

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.70-71, k. 203-204; potwierdzenie przelewu z dnia 11 lutego 2008 roku, k. 170-171; dyspozycja rachunku bankowego z 11 lutego 2008 roku, k. 172; potwierdzenie otwarcia lokaty z 11 lutego 2008 roku, k. 173; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

W dniu 10 lutego 2009 roku powódka otworzyła lokatę na kwotę 219 355 zł na trzy miesiące i w dniu 11 maja 2009 roku otworzyła lokatę na 211 000 zł na trzy miesiące. Tego samego dnia 11 maja 2009 roku powódka wypłaciła w kasie kwotę 10 983,25 zł.

Następnie dnia 10 sierpnia 2009 roku kwota 211 000 zł i odsetki 1 917,25 zł zostały przeksięgowane na rachunek bieżący.

W dniu 10 sierpnia 2009 roku powódka założyła lokatę na 32 dni na kwotę 212917,25 zł.

W dniu 18 sierpnia 2009 roku powódka zerwała tę lokatę i przelała umieszczone na niej środki na rachunek dolarowy. W wyniku przewalutowania po kursie negocjowanym A. P. (1) uzyskała kwotę 71 329,06 USD.

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.70-71, k. 203-204; potwierdzenie przelewu z dnia 18 sierpnia 2009 roku, k. 175-177; dyspozycja rachunku bankowego z 19 sierpnia 2009 roku, k. 174; potwierdzenie otwarcia lokaty z 11 lutego 2008 roku, k. 173; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

Środki pieniężne w dolarach w kwocie 71 329,06 USD zostały umieszczone następnie od dnia 18 sierpnia 2009 roku przez powódkę na lokatach terminowych 3-miesięcznych.

Powódka początkowo wybierała jedynie odsetki a od 22 lutego 2010 roku wchodziła już na kapitał lokując kwotę 71 000 USD. Od 28 maja 2010 roku powódka lokowała już kwotę 70 000 USD i wybierała odsetki.

Tak działo się aż do 31 maja 2011 roku.

W dniu 31 maja 2011 roku powódka wybrała kwotę 70 000 USD i wpłaciła do innego banku - Banku Spółdzielczego. Operację tę zaksięgowano jako przekaz zagraniczny.

W dniu 16 stycznia 2014 roku powódka zamknęła rachunek Banku (...) SA I Oddział w N..

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.71-73, k. 204-206; potwierdzenie przelewu z dnia 18 sierpnia 2009 roku, k. 177; potwierdzenie otwarcia lokaty w dniu 18 października 2010 roku, k. 187; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2 /.

Wszystkie czynności podejmowane przez Bank (...) SA I Oddział w N.. opierały się na dyspozycjach pisemnych powódki.

Lokaty w złotówkach były nieodnawialne i wymagały dyspozycji pisemnej powódki.

Lokaty walutowe z okresu od 30 kwietnia 2007 roku do 11 lutego 2008 roku także były nieodnawialne i wymagały dyspozycji pisemnej powódki.

Przy przewalutowaniach dokonywanych przez powódkę pozwany bank działał na jej korzyść, ponieważ kurs przewalutowania był wyższy od kursu obowiązującego w obrocie rynkowym - był to tzw. kurs negocjowany.

Powódka nie ustanowiła pełnomocników do prowadzenia spraw bankowych.

Bez dyspozycji powódki bank nie dokonywał żadnych operacji jej środkami.

Dyspozycje dokonywania operacji bankowych w pozwanym banku były podpisywane przez powódkę. Podpisy na dyspozycjach a odnoszące się do powódki A. P. (1) zawierają własnoręczne pismo powódki i nie budzą wątpliwości.

Dyspozycje powódki realizowała pracownica banku A. M. zajmująca się obsługą klientów. A. M. przedstawiła ofertę zakupu obligacji funduszu P.. Nie doradzała powódce, tylko wykonywała składane przez nią dyspozycje.

A. M. nie zmuszała powódki do złożenia podpisu pod dyspozycją dotyczącą przelania środków na zakup jednostek uczestnictwa w funduszu P..

A. M. ostrzegała powódkę o ewentualnym poniesieniu straty po przewalutowaniu środków z dolarów na złotówki.

Powódka świadomie i dobrowolnie podejmowała decyzje o przewalutowaniu środków i wydawała dyspozycje w tym przedmiocie. Nie przywiązywała wówczas uwagi do ewentualnej straty wynikłej z przewalutowania, chciała zniwelować skutki zainwestowania w fundusz P., z którego była niezadowolona.

Dowód: / historia rachunku powódki za okres 01 stycznia 2003 – 02 czerwca 2014 – k.71-73, k. 204-206; historia dyspozycji powódki – k.197-200, potwierdzenie przelewu z dnia 11 lutego 2008 roku, k. 170-171; dyspozycja rachunku bankowego z 11 lutego 2008 roku, k. 172; dyspozycja rachunku bankowego z 18 sierpnia 2009 roku, k. 174; zeznania świadka G. B. od 00:20:04 k.182/2, zeznania świadka A. M. od 00:05:41 k.209/2, częściowo zeznania powódki A. P. (2) od 00:57:18 k.211/2; oświadczenie powódki na rozprawie z 07 października 2014 roku co do własnoręczności podpisów, k. 183 od 00:51:37 /.

W kwietniu 2013 roku powódka A. P. (1) złożyła w Prokuraturze Rejonowej w N. (...) zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa przywłaszczenia środków pieniężnych w kwocie 30 000 USD.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2013 roku KPP w N. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie przewłaszczenia powierzonych pieniędzy w kwocie 30 000 USD przez Bank (...) SA I Oddział w N. w okresie od 08 sierpnia 1994 roku do dnia 02 czerwca 2011 roku na szkodę A. P. (1), tj. o czyn z art.284§2 k.k. – wobec stwierdzenia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Wszystkie operacje bankowe, których efektem mogły być straty kursowe związane z przewalutowaniem środków pieniężnych były dokonywane na pisemną dyspozycję A. P. (1).

Po złożeniu przez powódkę zażalenia Sąd Rejonowy w N. w postanowieniu z dnia 11 października 2013 roku sygn. akt II Kp 314/13 utrzymał w mocy powyższe orzeczenie.

Dowód: / korespondencja pomiędzy bankiem (...) w N. – k.178-181,

w aktach PR w N. sygn. 1 Ds.-636/13: zawiadomienie z dnia 26 kwietnia 2013 roku – k.1; postanowienie z dnia 14 czerwca 2013 roku – k.33; postanowienie z dnia 11 października 2013 roku sygn. II Kp 314/13 – k.42 /.

Powódka jest rencistką, pobiera świadczenie w wysokości 870zł miesięcznie i dysponuje oszczędnościami w kwocie około 50 000 USD.

Dowód: / zeznania powódki od 00:57:18 k.211/2 /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie wzbudziły także zastrzeżeń Sądu, dokumentów z akt Prokuratury Rejonowej w N. o sygn. 1 Ds.-636/13, zeznań świadków G. B. (od 00:20:04 k.182/2) oraz A. M. (od 00:05:41 k.209/2) i dowodu z zeznań stron ograniczonego do zeznań powódki.

Świadkowie G. B. (od 00:20:04 k.182/2) oraz A. M. (od 00:05:41 k.209/2) – pracownicy banku – złożyli obszernie zeznania na okoliczność operacji bankowych dokonywanych przez powódkę w pozwanym banku, którego są pracownikami.

Posiłkując się zachowanymi jeszcze zestawieniami operacji dokonywanych z dyspozycji powódki (k. 64-73, k. 168-177, k. 195-208) świadkowie odtworzyli chronologicznie wszystkie czynności bankowe dokonywane przez powódkę podając daty oraz kwoty operowania środkami pieniężnymi powódki.

Wskazali na sposób dokonywania dyspozycji przez klienta banku oraz zabezpieczenia z tym związane, tj. konieczność osobistego dokonywania zleceń przez klienta oraz ich osobistego podpisywania. Zeznania świadków korespondują z dokumentami obrazującymi historię rachunków lokat powódki oraz dokonywanych operacji bankowych. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności zeznań świadków, powódka ich nie zakwestionowała.

Zwrócić przy tym trzeba uwagę, iż fakt dokonywania zleceń i dyspozycji osobiście przez powódkę nie budzi wątpliwości. Okoliczności takie powódka A. P. (2) przyznała w swoich zeznaniach (od 00:55:20 k.210/2).

Do akt sprawy zostały zaś złożone dokumenty, tj.: potwierdzenie przelewu z dnia 11 lutego 2008 roku (k. 170-171), dyspozycja rachunku bankowego z 11 lutego 2008 roku (k. 172), dyspozycja rachunku bankowego z 18 sierpnia 2009 roku (k. 174), na których widnieją własnoręczne podpisy powódki.

Na rozprawie z 07 października 2014 roku dokumenty te zostały okazane powódce, a powódka przyznała, że wskazane dokumenty zawierają jej podpisy własnoręczne (k. 183 od 00:51:37).

W tych okolicznościach w ocenie Sądu wobec jednoznacznego stanowiska powódki kwestia składania wszelkich dyspozycji do banku osobiście przez powódkę nie budzi wątpliwości.

Na marginesie wskazać trzeba, iż przesłuchania w charakterze świadka A. M. domagała się stron pozwana (k. 93) działająca przez kwalifikowanego pełnomocnika procesowego.

Na rozprawę z dnia 07 października 2014 roku A. M. nie stawiała się a pełnomocnik strony pozwanej dowód z jej zeznań cofnął k. 183/2 a wnosil o przesłuchanie w charakterze świadka G. B. jako innego pracownika banku.

Ostatecznie powódka sprzeciwiła się cofnięciu dowodu z zeznań świadka A. M. i Sąd na jej wniosek dowód ten dopuścił (k. 183/2 od 01:08:01).

Zeznania powódki A. P. (1) (od 00:55:20 k.210/2) są zdaniem Sądu wiarygodne tylko w zakresie w jakim nie pozostają w sprzeczności z relacją powołanych powyżej świadków, tj. co do kwoty ulokowanych środków w 1994 roku oraz co do faktu korzystania z usług banku i dokonywania przez powódkę czynności bankowych.

Sąd nie uznał za wiarygodne, twierdzeń powódki (od 00:57:18 k.210/2), o samowolnym dokonaniu przeksięgowania jej środków z lokaty czy rachunku na fundusz P..

Jak wyżej podkreślono z dołączonych do akt sprawy dokumentów oraz z zeznań świadków a także z zeznań powódki jednoznacznie wynika, iż wyłączną podstawą dokonywania jakichkolwiek dyspozycji w zakresie lokowania środków była osobiście złożona i podpisana dyspozycja przez A. P. (1) jako klienta.

A. P. (1) sama przyznała w swoich zeznaniach (od 00:57:18 k.210/2), że w zakresie dokonywanych przez nią dwukrotnych przewalutowań środków z dolarów amerykańskich na złote oraz ze złotych na dolary amerykańskie podejmowała samodzielnie decyzje i wydawała dyspozycje. A. M., która powódkę obsługiwała faktycznie ją przestrzegając przed ewentualną stratą na różnicach kursowych.

Zatem do dokonania przewalutowań powódki nikt nie zmuszał.

Dziwi zatem stanowisko powódki, że A. M. zmusiła ją akurat do zainwestowania środków pieniężnych w fundusz P..

Okoliczności tej powódka jednak nie udowodniła (art. 6 k.c.)

Nie zostało też jakimkolwiek innym dowodem potwierdzone, że A. P. (1) została zmuszona do podpisania dyspozycji na ulokowanie środków w Funduszu P., czy też, że dysponowano jej środkami bez jej wiedzy i woli.

Sąd pominął dokumenty przedłożone przez powódkę dotyczące jej korespondencji z Prokuraturą oraz Komisją Nadzoru Finansowego jako niemające znaczenia dla sprawy (k.8-13).

W ocenie Sądu brak podstaw do kwestionowania powyższych ustaleń.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Powódka domagała się zapłaty kwoty 90 000 zł jako równowartości 30 000 dolarów amerykańskich.

Zdaniem powódki taką kwotę utraciła ona na skutek nieuprawnionych i samowolnych działań pozwanego banku, w którym ulokowała środki w 1994 roku, tj. kwotę 100 000 dolarów amerykańskich.

Stosunki pomiędzy stronami wynikały z następujących czynności prawnych:

- zawarcia umowy rachunku lokaty terminowej nr (...) w walucie wymienialnej na 3 lata obejmującej 100 000 USD,
- zakupu za pośrednictwem banku jednostek uczestnictwa w Funduszu Inwestycyjnym P. (fundusz obligacji dolarowych i fundusz zrównoważony rynku amerykańskiego), co trwało od 12 maja 2003 roku do 26 października 2006 roku
- przeniesienia środków w kwocie 91 473,33 USD na rachunek bieżący i zawieranie z bankiem lokat terminowych trzymiesięcznych do 11 lutego 2008 roku, z których powódka wypłacała odsetki,
- zawarcia w dniu 01 lutego 2008 roku umowy rachunku walutowego z ulokowaniem na nim kwoty 90 000 USD,
- przewalutowania powyższych środków w dniu 11 lutego 2008 roku na walutę polską do sumy 222 750 zł, z czego na kwotę 210 000 zł zawarto umowę lokaty rocznej, a pozostałą kwotę powódka wypłaciła,
- zawarcia po zakończeniu powyżej lokaty kolejnej na okres trzech miesięcy obejmującej cały zysk z poprzedniej, tj. 219 355 zł - z czego powódka wypłaciła 10.983zł,
- zawarcia kolejnej lokaty w dniu 10 sierpnia 2009 roku na kwotę 212 917,25zł zerwanej 18 sierpnia 2009, z której środki zostały przewalutowane na dolary amerykańskie w kwocie 71.329,06 USD ulokowane na lokatach terminowych trzymiesięcznych – powódka na lokatach utrzymywała kwotę 70 000 USD, a wypłacała odsetki,
- wypłaty zgromadzonych środków 70 000 USD w dniu 31 maja 2011 roku.

Na podstawie regulacji prawa bankowego zawartych w art. 14 nieobowiązującej już ustawy z dnia 31 stycznia 1989 roku Prawo bankowe (Dz.U.1992.72.359 j.t.) oraz art. 50 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U.2012.1376 j.t. obowiązująca od dnia 01 stycznia 1998 roku) wskazać trzeba, iż posiadacz rachunku bankowego dysponuje swobodnie swoimi środkami pieniężnymi na rachunku.

Powódka za pośrednictwem banku dokonywała samodzielnie czynności bankowych w formie założenia rachunku, składania dyspozycji lokat terminowych, składania dyspozycji przewalutowania posiadanych środków, składania dyspozycji zakupu i odkupu (umorzenia) jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym.

Wszystkie wykonane za pośrednictwem banku czynności obejmujące obrót zgromadzonymi środkami pieniężnymi były dokonywane wyłącznie na podstawie pisemnego zlecenia powódki.

Na skutek powyższych operacji finansowych powódka uważa, iż z winy banku poniosła szkodę na kwotę 30 000 USD.

Bezspornym jest, że w 1994 roku powódka wpłaciła do banku kwotę 100 000 USD, zaś w 2011 roku wypłaciła z niego kwotę około 70 000 USD.

Powódka nie wykazała jednak (art. 6 k.c.), by szkoda w dochodzonej wysokości wynikała z działania lub zaniechania strony pozwanej, co obligowałoby pozwanego Bank do naprawienia szkody. Pomimo złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przewłaszczenia środków o takiej wartości, odmówiono powódce wszczęcia dochodzenia.

Przyjmując za podstawę dochodzonego roszczenia powódki odpowiedzialność deliktową podkreślić należy, że powódka A. P. (2) nie wykazała przesłanek z art. 416 k.c.

Na podstawie art. 416 k.c. osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu.

W ocenie Sądu w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, o ile można mówić o szkodzie po stronie powódki, to za jej powstanie strona pozwana nie odpowiada.

Rzeczywiście w 1994 roku powódka wpłaciła 100 000 USD, a w 2011 roku wypłaciła 70 000 USD.

Bezspornym jest jednak, że na przestrzeni tych 17 lat A. P. (2) wypłacała część kapitału i pobierała odsetki. Dokonała też przewalutowania w dniu 11 lutego 2008 roku posiadanych wówczas 90 000 dolarów na złote polskie po kursie negocjowanym oraz przewalutowała 18 sierpnia 2009 roku posiadane wówczas złote na dolary uzyskując po kursie negocjowanym kwotę 71 329,06 dolarów.

Z operacji tych wynika wprost, że powódka traciła na różnicach kursowych. Powódka przyznała (od 00:57:18 k.210/2), że do przewalutowań nie była zmuszana i decyzje w tym zakresie podejmowała sama.

Nie zostało wykazane, ani nawet uprawdopodobnione by po stronie Banku (...) SA I Oddział w N. i któregośkolwiek z jego pracowników doszło do zawinionego zachowania skutkującego szkodą powódki.

Wszelkie wymienione powyżej operacje finansowe, których przedmiotem były środki powódki były dokonywane tylko i wyłącznie na podstawie pisemnych osobistych dyspozycji powódki. To powódka była dysponentem środków, bank jedynie wykonywał technicznie jej zlecenia, naliczając stosowne oprocentowanie, dokonując przeksięgowania środków. Pracownik banku mógł ewentualnie przedstawić powódce jako klientowi ofertę, sposób zadysponowania środkami wyjaśniając skutki takich operacji. Zawsze jednak decydemtem była powódka.

Przechodząc zaś na reżim odpowiedzialności kontraktowej, to wskazać trzeba, iż na podstawie art.471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Nie zostało podważone przez powódkę, że bank wykonywał czynności z dołożeniem należytej staranności.

Powódka nie wykazała, by wydając dyspozycję działała pod wpływem przymusu lub podstępem, co na podstawie art. 82 k.c. lub 86 k.c. mogłoby doprowadzić do uznania takich oświadczeń woli za nieważne (wyłączenie swobody) lub podlegające unieważnieniu (w wyniku postępu).

Powódka zarzucała, że została zmuszona do zainwestowania w fundusz P., lecz okoliczności tych nie dowiodła, tj. kto i w jakich okolicznościach miał pozbawić ją swobody wyrażenia woli. Potwierdziła, zaś że na dyspozycjach dokonywania czynności bankowych dołączonych do akt są złożone jej autentyczne własnoręczne podpisy.

Reasumując, na podstawie naprowadzonych powyżej twierdzeń uznać należy, że powódka nie wykazała szkody, za którą odpowiedzialność miałyby ponosić strona pozwana.

Stron nie łączyła umowa, która obligowałaby stronę pozwaną np. do przechowania środków powódki i wypłaty w tej samej lub wyższej wysokości.

Sąd jeszcze raz podkreśla, że bank był jedynie wykonawcą dyspozycji powódki, nie odpowiadał zaś za skutki tych czynności.

Co więcej pracownica banku A. M. – co powódka przyznaje - przestrzegala A. P. (2) przed stratą na różnicach kursowych. Decydując się na przewalutowanie powódka miała pełną świadomość straty na różnicy kursowej ale o to nie dbała.

Ustalony stan faktyczny obrazuje, że zmniejszenie środków w dolarach było wynikiem operacji dokonywanych przez samą powódkę. Pomniejszenie środków jest też wynikiem wahań kursowych walut. W takiej sytuacji bezpodstawne jest pociąganie banku do odpowiedzialności.

Powódka pomimo subiektywnego odczucia krzywdy musi zrozumieć, że w realiach procesu cywilnego, to na niej jako osobie dochodzącej roszczenia spoczywa ciężar wykazania podstaw uwzględnienia jej żądań.

Z powyższych przyczyn przy zastosowaniu art. 416 k.c., art.471 k.c. powództwo A. P. (1) jako nieuzasadnione zostało w całości oddalone.

Powództwo zostało oddalone.

Powódka działała osobiście, uiszczyła opłatę od pozwu w kwocie 4 500 zł (k.40).

Strona pozwana była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika ustanowionego z wyboru.

Na podstawie art.98 k.p.c. statuującej zasadę odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3 617 zł, w tym 3 600 zł kosztów zastępstwa procesowego (§6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. z 2013r. t.j. poz. 461) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Paweł Poręba